

از مدرسه صنعتی آذربایجان، تا هنرستان صنعتی ماندگار وحدت

هنرستانی با قدمت ۹۰ ساله در شمال غرب کشور:

اشاره

هنرستان ماندگار وحدت تبریز، از جمله هنرستان‌های قدیمی کشور با نزدیک به ۹۰ سال سابقه است. این هنرستان که ابتدا در منزلی شخصی و با دو رشته آهنگری و نجاری شروع به کار کرده، به تدریج و در دوره‌های گوناگون توسعه یافته است. به طوری که امروز با هفت رشته از جمله رشته جدید مکترونیک هرجویان بسیاری را به خود جذب می‌کند و از جمله هنرستان‌های مطرح در سطح کشور است. در گفت‌وگویی که می‌خوانید، ابراهیم شایان‌فر، مدیر هنرستان که خود زمانی هرجوی همین مدرسه بوده، از تاریخچه ۹۰ ساله، امکانات و تجهیزات، کادر علمی و اجرایی، افتخارات و افراد نامدار فارغ‌التحصیل از این مدرسه و نیز مشکلات و موانع بر سر راه هنرستان‌ها گفته است.

ابراهیم شایان‌فر، فوق‌لیسانس مکانیک سیستم محرکه خودرو هستیم. بین سال‌های ۱۳۶۸ و ۱۳۷۲ در همین هنرستان در رشته مکانیک خودرو در دوره متوسطه دوم تحصیل کردم. در سال ۱۳۷۲ از این هنرستان فارغ‌التحصیل شدم. بلافاصله در رشته دبیری مکانیک خودرو قبول شدم و بعد از پایان تحصیلات عالی چند سالی در منطقه عجب‌شیر تدریس کردم. از سال ۱۳۸۰ مجدداً به این هنرستان برگشتم و تا سال ۱۳۹۰ به‌عنوان هنرآموز مکانیک خودرو فعالیت داشتم. از سال ۱۳۹۱ تا ۱۳۹۵ در سمت معاونت فنی این هنرستان مشغول به خدمت بودم و از سال ۱۳۹۶ تاکنون به افتخار مدیریت این هنرستان نائل شدم.

درباره تاریخ این هنرستان قدیمی توضیح می‌دهید؟

تاریخچه و سابقه اختراعات این هنرستان برمی‌گردد به سال ۱۳۰۹ شمسی. «مدرسه صنعتی آذربایجان» در سال ۱۳۰۹ در یکی از محله‌های قدیمی شهر تبریز به نام «ششگلان»، در منزلی شخصی تأسیس شد و با دو رشته شروع به کار کرد. یکی از رشته‌ها مکانیکی بود که بعداً به رشته صنایع فلزی، سپس به ماشین‌ابزار، ساخت و تولید، و دوباره به ماشین‌ابزار تغییر نام یافت. رشته دیگر هم «دروگری» بود. در سال ۱۳۱۱ رشته نقاشی تحت سرپرستی نقاش نامی کشور، استاد رسام ارژنگی، به این دو رشته اضافه شد. در سال ۱۳۱۵، با تأسیس و احداث راه آهن، تأسیس کارخانه‌های قند و شکر، و اسلحه‌سازی، نیاز به افراد تحصیل کرده فنی و ماهر بیش از پیش احساس شد. بنابراین دولت وقت مهندسان خارجی را که اکثراً آلمانی بودند، برای تربیت افراد تحصیل کرده فنی و ماهر که بتوانند نیازهای کارخانه‌ها را برآورده کنند، به خدمت گرفت. اولین مدیر این هنرستان مهندسی آلمانی به نام آقای ویلیام کرم‌ر بوده که از سال ۱۳۱۵ تا ۱۳۱۸ در این هنرستان مدیریت کرد. در سال ۱۳۱۹ محل فعلی هنرستان خریداری شد. با شرکتی خارجی که مدیر عامل آن شرکت تبعه سوئیس بود، قراردادی منعقد و احداث ساختمان فعلی آغاز شد. اما در جریان اتفاقات سال ۱۳۲۰ و سقوط رضا شاه و جنگ جهانی دوم، این شرکت مجبور شد کشور را ترک کند و پروژه تا سال ۱۳۲۵ نیمه‌کاره رها شد. در این سال «شرکت ایران‌شهر» دوباره برنده مناقصه شد و ادامه کارهای عمرانی این پروژه را برعهده گرفت. با اتمام پروژه ساخت در فاصله سال‌های ۱۳۳۱-۱۳۳۲، این هنرستان در این مجموعه مستقر و شروع به کار کرد. در سال ۱۳۳۷ هم مراحل احداث ساختمان رشته مکانیک خودرو به پایان رسید و این رشته هم به رشته‌های قبلی اضافه شد. بین سال‌های ۱۳۴۶-۴۷ رشته الکترونیک و الکتروتکنیک، و سپس به تدریج رشته‌های نقشه‌کشی و متالورژی به مجموع رشته‌ها اضافه شدند. هم‌اکنون این هنرستان با هفت رشته متالورژی، مکانیک خودرو، صنایع چوب و میلمان، الکترونیک، الکتروتکنیک، ماشین‌ابزار و مکترونیک مشغول فعالیت است. رشته مکانیک و الکترونیک بدیع و به‌روز است

و این هنرستان یکی از ۱۵ هنرستان در سطح کشور است که این رشته در آن دایر شده است. رشته مکترونیک بین‌رشته‌ای و تلفیقی از چهار رشته ماشین‌ابزار، الکترونیک، الکتروتکنیک و رایانه است و درباره بهره‌برداری از انرژی‌های تجدیدپذیر و فناوری‌های نوین بحث می‌کند. هنرجویان این رشته افرادی هستند که از صفر تا ۱۰۰ پروژه‌ها را خودشان انجام می‌دهند. کارهای سخت‌افزاری و نرم‌افزاری برای ساخت یک پروژه به عهده هنرجویان است. تمام فعالیت‌های تعریف‌شده در درس‌های تخصصی این رشته «پروژه‌محور» و با هدف پرورش هنرجوی کارآفرین تنظیم شده‌اند.

چه تعداد هنرجو در این هنرستان مشغول به تدریس هستند؟

در حال حاضر ۶۶۲ هنرجو داریم که رشته‌های الکتروتکنیک و مکانیک خودرو به ترتیب بیشترین هنرجو را دارند.

درباره کادر علمی و نیروی انسانی هنرستان توضیح دهید؟

هنرستان وحدت در مجموع ۸۸ نفر کادر اجرایی و آموزشی دارد. ۲۲ نفر کادر اجرایی اعم از مدیر، معاونان، سرپرستان بخش، انبارداران و نیروهای خدماتی هستند. ۶۶ نفر هم به کار تدریس مشغول‌اند که شامل دبیران، هنرآموزان و استادکاران هستند. باید این نکته را عرض کنم که سرگروه‌های آموزشی استان اکثراً از این هنرستان انتخاب می‌شوند. طراحان سؤالات معمولاً از بین همکاران ما هستند. مدرسان استانی برای دوره‌های ضمن خدمت در رشته‌های دایر معمولاً از هنرستان ما هستند. یعنی کادر علمی مجرب و باسابقه و انگیزه در هنرستان، به خاطر شیوه اداره کرد هیئت امنایی، مشغول به کار هستند.

هنرستان کارگاه‌های آموزشی نیز دارد؟

در این مجموعه هشت کارگاه داریم. هفت کارگاه برای هفت رشته و یک کارگاه به نام «کارگاه مکانیک عمومی» است که سه رشته متالورژی، ماشین‌ابزار و مکترونیک به صورت مشترک از این کارگاه استفاده می‌کنند. سه آزمایشگاه هم داریم که مربوط به رشته‌های متالورژی و الکتروتکنیک هستند.

اکنون این هنرستان با هفت رشته متالورژی، مکانیک خودرو، صنایع چوب و میلمان، الکترونیک، الکتروتکنیک، ماشین‌ابزار مکترونیک مشغول به فعالیت است

اخیراً رشته‌های جدید آموزشی مستقر شده‌اند و کتاب‌ها هم کاملاً تغییر کرده و به‌روز شده‌اند اما امکانات هنرستان واقعاً منطبق با این کتاب‌ها نیست

و ارشاد اسلامی آذربایجان شرقی، مهندس **تراب محمدی** رئیس سابق سازمان میراث فرهنگی و گردشگری که از افراد برجسته این هنرستان بوده است.

از شهدای این هنرستان هم می‌توانم به این نام‌ها اشاره کنم: شهید **محمد تجلا**، اولین شهید قیام ۲۹ بهمن تبریز، شهید **محمد حسین بنی فاطمه**، شهید **یاغچیان**، از فرماندهان لشکر عاشورا، شهید **محمدباقر مشهدی عبادی**، شهید **آقاسی جاوید** و... از جمله ۵۰ شهیدی هستند که در این هنرستان مشغول به تحصیل بوده‌اند.

علاوه بر این‌ها، برای چند سال پیاپی جهش قابل توجهی در درصد قبولی و میانگین درسی هنرستان اتفاق افتاده است.

در زمینه مسابقات علمی و عملی و جشنواره‌ها هم هنرستان ما افتخارات زیادی کسب کرده است. طی سال‌های گذشته کمتر سالی بوده است که هنرستان ما در جشنواره‌ها و مسابقات کشوری حائز رتبه نشده باشد. معمولاً تمامی این رشته‌ها ما همیشه نمرات اول تا سوم کشور را کسب کرده‌ایم. در سال تحصیلی گذشته رتبه یک و سه کشوری رشته صنایع چوب و مبلمان را در جشنواره هنرهای تجسمی از آن خود کردیم. در مسابقات فرهنگی و هنری هم هنرجویان این هنرستان معمولاً حائز رتبه در سطح استان هستند.

در هنرستان خود چه میزان در زمینه خودتکایی و تولید کار کرده‌اید؟

ع در رشته مکانیک کارهای خدماتی انجام می‌دهیم. در رشته صنایع چوب و مبلمان سال‌های متعددی است که بحث تبصره ۷۵، یعنی آموزش همراه با تولید، مطرح بوده است. در رشته الکترونیک انواع بردها و کیت‌ها توسط خود هنرجوها ساخته می‌شوند. اما به طور کلی آموزش همراه با تولید مشکلات خاص خودش را دارد.

پس سراغ مشکلات و موانع برویم. با چه مشکلاتی روبرو هستید؟

ع به نظر بنده انعکاس مشکلات و مسائل آموزشی، به دور از هرگونه جنجال رسانه‌ای و جو روانی، از رسالت‌های مهم هر مدیر است. یکی از مشکلات اساسی که در هنرستان‌ها داریم، موضوع تجهیزیات است. در این هنرستان هم با قدمت نزدیک به ۹۰ سال، تجهیزیات به مرور زمان فرسوده و مستعمل

استقبال مردم از هنرستان چگونه است؟

ع هنرستان وحدت از سال ۱۳۸۸ تاکنون به شیوه هیئت‌امنایی اداره می‌شود و از مدرسه‌های ماندگار سطح کشور است. در استان آذربایجان شرقی دو مدرسه ماندگار وجود دارد که اداره آن‌ها زیر نظر شورای عالی آموزش و پرورش انجام می‌گیرد. در واقع مدرسه‌های ماندگار به آن دسته از مدرسه‌های دایری اطلاق می‌شود که با قدمت بنای حداقل ۵۰ سال از استحکام کافی، زیبایی و هنر معماری برخوردارند و به‌عنوان شناس‌نامه و هویت تعلیم و تربیت، دارای سابقه درخشان علمی، آموزشی، فرهنگی و تربیتی در سطح ملی/استانی هستند.

اخیراً این هنرستان توسط سازمان میراث فرهنگی و صنایع دستی و گردشگری ثبت استانی شده است و مراحل ثبت ملی را هم طی می‌کند. اعضای هیئت‌امنای هنرستان از شخصیت‌های تأثیرگذار استانی هستند و عبارت‌اند از: مدیر کل آموزش و پرورش استان؛ مدیر آموزش و پرورش ناحیه؛ رئیس شورای شهر؛ رئیس اتاق بازرگانی؛ نماینده دبیران؛ رئیس انجمن اولیا و مربیان؛ مدیر مدرسه؛ نماینده اداره کل نوسازی؛ عضو صاحب‌نظر. هیئت امنا هر ۴۵ روز یک بار جلساتی را تشکیل می‌دهد. با توجه به این شرایط و همچنین به دلیل پیشینه و سطح علمی بالایی که هنرستان ما دارد، مشکل جذب هنرجو نداریم و ظرفیت پذیرش همه رشته‌ها در همان ابتدای موعد ثبت‌نام تکمیل می‌شود. اکثر هنرجویان هم معدل‌های بالایی دارند. همچنین شاخص‌هایی برای پذیرش هنرجویان توسط هیئت امنا تدوین و پس از تصویب توسط اداره کل آموزش و پرورش در نظر گرفته می‌شود. به خاطر صنعتی بودن شهر تبریز، اشتغال‌زایی و جذب فارغ‌التحصیلان به بازار کار، نسبت به شهرها و استان‌های دیگر، مقداری آسان‌تر است.

هنرستان شما افتخارات زیادی کسب کرده است. درباره آن‌ها توضیح می‌دهید؟

ع می‌توانم از افراد نامی و برجسته این هنرستان نام ببرم. مانند مهندس **حمید مهرفر**، طراح دریچه‌های راکتورهای اتمی که در کارخانه‌های «زیمنس» آلمان مشغول به کار است و ابداعات بسیاری دارد. مهندس **احمد آشوبی**، مؤلف و مترجم بیش از ۷۰ جلد کتب فنی، استاد **ارژنگ** نقاش نامی کشور، استاد **یعقوب ثروین**، مدیر کل سابق اداره فرهنگ

**اگر بخواهم
به‌طور تخصصی
به مشکلات
هنرستان‌ها
اشاره کنم، یکی
از مشکلات
نداشتن انباردار،
استادکار و دبیران
و هنرآموزان
تخصصی است**

**در کنار آموزش
مهندسی اقتصادی
برای هنرجویان،
بحث آموزش
اخلاق حرفه‌ای
یکی از موضوع‌های
جدی ماست**

مشکل شدید کمبود نیروی متخصص مواجه هستیم. واقعیت این است که بنده یکی از طرفداران تغییر نظام آموزشی هستم و می‌دانم در سطح وزارتخانه تا چه اندازه کارهای کارشناسی شده انجام گرفته و نظام آموزشی جدید با توجه به نیازها و مشکلات روز طراحی شده است. اما متأسفانه در اجرا با هدف‌های که در سند تحول بنیادین و برنامه درسی ملی و چشم‌انداز ۲۰ ساله کشور ترسیم شده است، منطبق نیست. کتاب‌های جدیدالتألیفی به مجموعه درس‌ها اضافه شده‌اند؛ مانند سلامت و بهداشت، مدیریت خانواده و سبک زندگی، تفکر و سواد رسانه‌ای، الزامات محیط کار، کارگاه نوآوری و کارآفرینی، کاربرد فناوری‌های نوین و اخلاق حرفه‌ای که دقیقاً نیازهای جامعه امروزی ما هستند. اما در تأمین نیروهای متخصص و اهل فن و باتجربه که بتوانند با مهارت‌های ویژه در کلاس تدریس کنند، مشکل ایجاد شده است. با صدها ساعت کار کارشناسی شده و نیازسنجی در سطح وزارتخانه و شورای عالی آموزش و پرورش، کتاب‌های نو نوشته‌ای دست هنرجوها رسیده است، اما در تربیت افراد متخصص برای تدریس آن‌ها احساس می‌کنم به دلایل گوناگون کوتاهی شده است.

**شیوه‌نامه طرح
«آموزش همراه
با تولید» نیاز به
بازنگری و اصلاح
اساسی دارد**

امسال آموزش‌های ضمن خدمت در اکثر رشته‌ها برای کتاب‌های جدیدالتألیف اجرا نشده‌اند تا هدف‌های آموزشی کتاب‌های مذکور تبیین شوند. سؤالی که پیش می‌آید این است: آیا هنرجویان و هنرآموزان عزیز از ضرورت تدریس و تحصیل این درس‌ها کاملاً واقف هستند؟ در کنار آموزش مهندسی اقتصادی برای هنرجویان، بحث آموزش اخلاق حرفه‌ای یکی از موضوع‌های جدی ماست. در اینکه ما مهندس، کارگر و تکنسین تربیت می‌کنیم

شده‌اند و به تدریج در حال خارج شدن از چرخه آموزشی هستند. اعتباراتی که اختصاص داده می‌شود، متأسفانه قطره‌چکانی است. به این خاطر هنرستان‌ها گاه در تربیت نیروی ماهر مشکلاتی دارند. یکی از دلایلی که برخی هنرجوهای ما در برخی رشته‌ها نمی‌توانند وارد بازار کار شوند، نداشتن آموزش عملی کامل به دلیل کمبود امکانات است. با استقرار نظام جدید آموزشی در سال‌های اخیر، کتاب‌های درسی هم کاملاً تغییر کرده و به‌روز شده‌اند، اما امکانات هنرستان واقعاً منطبق با این کتاب‌ها نیست. قطعاً دفتر تألیف باید نسبت به نگارش کتاب‌های جدید و طرح مباحث علمی روز اقدام می‌کرد، اما در بحث تجهیز متأسفانه تا امروز به خاطر محدودیت‌های مالی و کمبود اعتبارات، پشتیبانی چشمگیری نشده است. در این حین، در هنرستان ما اتفاق دیگری هم افتاده است. رشته تازه تأسیس مکترونیک هم مزید بر علت شده است تا مشکلات ما بیشتر شوند. واقعیت این است که انتظار داشتیم به دلیل تأسیس این رشته جدید، از حمایت‌های مالی بیشتری برخوردار شویم، ولی این حمایت‌ها در حدی نیست که بتواند نیازهای ما را پوشش دهد.

همان‌گونه که گفتم، این هنرستان به شیوه هیئت امنایی اداره می‌شود و هر کدام از اعضای آن شخصیت‌های برجسته استانی و دارای ظرفیت و اختیارات بالایی در سطح استان هستند که انتظار می‌رود با وجود آن‌ها، گام‌های بیشتر و بهتری در حل مشکلات ما توسط مسئولان ذی‌ربط برداشته شود. در بحث به‌کارگیری نیروی انسانی نیز اشاره شد که هنرستان ما حق انتخاب بیشتری دارد، منتها با استقرار پایه دوازدهم، مانند هنرستان‌های دیگر با

مدیر و معاونان ۶ تا ۱۰ ساعت موظف به تدریس شده‌اند. سرپرستان بخش نیز بین ۸ تا ۱۲ ساعت باید تدریس کنند. این طرح با وجود داشتن مزیت، معایبی نیز دارد. چرا که با استقرار شیوه‌نامه جدید سامان‌دهی نیروی انسانی که تعداد عوامل اجرایی را به شدت کاهش داده است، آیا واقعاً مدیر و معاون می‌تواند با آرامش خاطر سر کلاس درس حاضر شوند؟ و یا اگر در حین تدریس، اتفاقی در کارگاه تحت سرپرستی‌اش رخ دهد، واقعاً از لحاظ حقوقی چه کسی جوابگوست؟

در هنرستان‌ها مخصوصاً در کار دانش بحث تعدد سامانه‌ها نیز مطرح است؛ سامانه سناد، سامانه دانا، سامانه امین و... واقعاً نیاز به این همه سامانه که ارتباط و هماهنگی کامل با یکدیگر ندارند، وجود دارد؟

همان‌گونه که بیان شد، برای هنرستانی که نزدیک به ۹۰ سال از تأسیس آن می‌گذرد و نیاز به مقاوم‌سازی و نگهداری ۱۵۰۰۰ مترمربع مساحت زیربنای آن نیاز است، کوچک‌ترین اعتباری به‌منظور نگهداری ابنیه و تأسیسات الکتریکی و مکانیکی در نظر گرفته نشده است. سازمان نوسازی و میراث فرهنگی هم کوچکترین نقشی ایفا نمی‌کند. آیا صرفاً با مشارکت‌های اولیا می‌توان چنین هنرستانی را سرپا نگه داشت؟

متأسفانه دوره‌های ضمن خدمت امسال کم‌رنگ بود. برای کتاب‌های نونگاشت باید دوره‌هایی برگزار می‌شدند، ولی آن‌طور که باید اجرا نشدند. در زمینه آموزش همراه با تولید، هنرستان ما ظرفیت‌ها و نیروهای متخصص و بانگیزه‌ای دارد، ولی موانعی بر سر راه ادامه فعالیتیمان وجود دارد. از جمله اینکه شیوه‌نامه مذکور مربوط به سال ۱۳۶۲ است و در سال ۱۳۷۲ تغییرات جزئی کرده است. یعنی بیش از ۲۵ سال است که این شیوه‌نامه اصلاً دست نخورده. پس متناسب با مسائل روز نیست و باید بازنگری کلی در آن صورت گیرد. در آموزش همراه با تولید سرمایه اولیه خیلی مهم است. برخی رشته‌ها سرمایه اولیه بالایی نیاز دارند. موضوع بعدی بازاریابی است. با وضعیت فعلی جامعه ما، یکی از معضلات این است که چگونه تولیدات را به فروش برسانیم.

فرض کنید در رشته صنایع چوب و مبلمان می‌خواهیم یک ست اتاق کودک یا اتاق خواب بسازیم. دو تا سه میلیون اعتبار اولیه لازم است. حال فرض کنید توانستیم آن را به فروش برسانیم. باید این مبلغ درآمد را (سرمایه + سود تولید) به حساب

شکی نیست، اما چه میزان در تربیت نیروی ماهر متعهد موفق هستیم، جای تأمل هست. انتظار می‌رود متولیان امر آموزش بیش از پیش به این موضوع‌ها عنایت داشته باشند تا بتوانیم افراد تحصیل کرده، متعهد، مؤمن و پای‌بند به نظام و کشور را تربیت کنیم. اگر بخواهم به طور تخصصی به مشکلات هنرستان‌ها اشاره کنم، یکی از مشکلات کمبود انباردار، استادکار و دبیران تخصصی است. ما در هنرستان هفت رشته و چهار انبار داریم. در انبارها و کارگاه‌ها تجهیزات میلیاردری و میلیونی داریم که بدون انباردار رها شده‌اند و متأسفانه روزبه‌روز از بین می‌روند. از سوی دیگر، بحث جایگزین کردن و نوسازی آن‌ها را نداریم، پس باید برای حفظ و نگهداشت آن‌ها تلاش شود. ولی به دلیل نداشتن انباردار، نمی‌توانیم آن‌طور که باید از قطعات و تجهیزات نگهداری کنیم. کمبود نیرو باعث شده است، نظام آموزشی صدمات جبران‌ناپذیری متحمل شود. اگر نیرویی اختصاص پیدا می‌کرد مطمئناً از وضعیت فعلی به‌صرفه‌تر بود.

در هنرستان‌ها با کمبود شدید استادکار مواجه هستیم، به همین دلیل ماشین‌آلات آن‌ها، سرویس و نگهداری دوره‌ای مناسبی ندارند و این امر موجب کاهش عمر مفید تجهیزات گران‌قیمت آموزشی می‌شود. شنیده می‌شود، برخی هنرستان‌ها به دلیل کمبود نیرو، هنرآموز دوم ندارند و یک هنرآموز با ۳۰ تا ۳۵ هنرجو در کارگاه تدریس عملی دارد. از دیگر مشکلات، موضوع «تدریس عوامل اجرایی» است.

تحصیلات هنرستان‌ها چیست؟

۶ اتفاقاً به سال‌هایی برگشتیم که هنرستان‌ها سه یا چهارساله بودند. بنده وقتی در همین هنرستان تحصیل می‌کردم، هنرستان چهار ساله بود. واقعاً تدریس این حجم از مطالب ظرف دو سال کار به جایی نبرد. حالا سه سال شده است و کارگاه‌ها از هفته‌ای ۱۲ ساعت به ۱۶ ساعت تغییر پیدا کرده‌اند. این یکی از مواردی است که باعث بهبود کیفیت آموزشی شده است.

و سخن آخر؟

۶ تعدیل نیرو در عوامل اجرایی مشکل بزرگی در پیشبرد هدف‌های مدیریتی در مدرسه‌ها ایجاد کرده است. رفع مشکل کمبود نیرو به روش کنونی چندان منطقی به نظر نمی‌رسد. مطمئناً این شیوه سامان‌دهی تأثیراتش را در کوتاه و بلندمدت نشان می‌دهد. همه ما سردمداران و پیشروان عرصه و سنگر آموزش هستیم. تمام تلاشمان این است که امید را به جامعه تزریق کنیم، جوانان را به شور و شوق بیاوریم و کمک کنیم از این راه به شغل و درآمدزایی برسند تا مشکلی از مشکلات جامعه کم شود. البته منتظر کمک‌ها و حمایت‌های بیشتر مسئولان محترم کشور هستیم. امیدوارم بتوانیم در این عرصه بیش از پیش به موفقیت دست پیدا کنیم و به هدف تربیت افراد تحصیل کرده، ماهر، متعهد و مؤمن برسیم. به امید آینده‌ای بهتر با توسعه مهارت‌های فنی و حرفه‌ای.

خزانه واریز کنیم. سه تا هشت ماه این پول در خزانه می‌ماند و وقتی به ما برمی‌گردد، ۲۰ درصد از آن در قالب فصل ۲ کم شده است. مطابق فصل ۲، معادل مبلغ این ۲۰ درصد باید در قالب خرید تجهیزات به هنرستان‌ها برگردانده شود که گاه این اتفاق نمی‌افتد. اگر قرار باشد سه تا چهار بار این موضوع تکرار شود و ۲۰ درصد از کل درآمدها کم شود، همه سرمایه اولیه را در چند بار گردش از دست می‌دهیم. یا در رشته صنایع چوب و مبلمان، هنرجویان در مهر و آبان فقط طراحی را یاد می‌گیرند و در آذر و دی شروع به ساخت می‌کنند. اگر بیرون از مدرسه قراردادی داشته باشیم، باید بگوییم منتظر باشید تا هنرجویان آموزش ببینند و بعد شروع به ساخت کنند.

از سوی دیگر، واقعیت این است که در آموزش همراه با تولید دقیقاً نمی‌توان به روش شیوه‌نامه حرکت کرد. مثلاً در حوزه مکانیک خودرو فرض کنید هنرآموز سیستم انتقال قدرت را تدریس می‌کند، اما خودرویی با مشکل عیب در کار کرد موتور مراجعه می‌کند. در چنین حالتی واقعاً تکلیف چیست؟ یا در رشته الکتروتکنیک در درس سیم‌کشی ساختمان، آیا می‌توان در بیرون از محدوده آموزشی کار خدماتی انجام داد؟ و یا «زمان اجرای طرح آموزش همراه با تولید» به زمان آموزش روزانه رسمی محدود شده است. چه اشکالی دارد که بعد از ظهرها و روزهای پنج‌شنبه این کار را انجام داد؟ بنابراین اگر می‌خواهیم آموزش همراه با تولید اتفاق بیفتد باید اصلاحات اساسی در متن شیوه‌نامه اعمال شود.

ارزیابی شما از تغییرات کتاب‌های درسی چیست؟

۶ برخی از کتاب‌های درسی هنرستان به شیوه پودمانی تألیف شده‌اند که در کنار آن‌ها تعدادی درس غیرپودمانی نیز تدریس می‌شوند. تدریس این دو نوع درس به موازات هم مشکلاتی را ایجاد می‌کند. برای مثال، برای هر درس کارگاهی پودمانی حدود ۳۰۰ ساعت آموزش عملی در نظر گرفته شده است. به سبب کمبود امکانات از یک سو، و تراکم هنرجویان از سوی دیگر و اختصاص زمان برای امتحانات میان‌سال و پایانی خردادماه و حجم بالای مطالب، عملاً امکان آموزش این نوع درس‌ها به شکل کامل میسر نمی‌شود.

نظرتان درباره اضافه شدن یک سال به